

U g e s k r i f t

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 46.

Løverdagen den 13de November 1858.

2den M^{arg}.

Indhold.

Om forskellige Gjødslers Virkning og specielt om Byghøst dette Aar efter Benmel fra Mallings Fabrik i Christiania. — Om Hestens Opdræt. — Dyrskuet paa Hordnæs den 28de September, 1858. — Inden- og udenlandske Sterretninger.

Om forskellige Gjødslers Virkning og specielt om Byghøst dette Aar efter Benmel fra Mallings Fabrik i Christiania.

Det var onskeligt om Landmænd, der har prøvet de forskellige saakaldte kunstige Gjødsler iaar, nu da Afræstningen vel paa de fleste Steder er paabegyndt vilde tjene Almenheden i gjennem Ugeskriftet at give en kort Beretning om, hvorledes det er gaaet med deres Forsøg med kunstig Gjødsel til Korn. Om en enkelt Landmand, som Undertegnede her, fortæller hvorledes hans Forsøg løb af, saa er en saadan enkelt Meddelelse ikke nyttig for Andre end Naaboer og Bygdedefolk, der dyrker netop samme Slags Jord, bruger samme Sædklætte og begunstiges eller hemmes af samme Naturaarsager. Hans Erfaringer kan af denne Grund være stik imod andre duelle Landmænds, og de Naab, der udbrages af de af ham beskrevne Resultater, kan bringe dem, der ensidigen følger dem, Skade i Stedet for Gavn.

Idet jeg saaledes korteligen ytrer mig om Gjødslernes Virkning paa min Gaard, saa maa det altsaa erindres, at den fremsatte Mening kun er knyttet til en enkelt Gaard, og at denne Opfattelse først faar noget Værd, naar Andre ogsaa udtale sig. Thi efter en Flerheds Udtalelser over denne Gjenstand kan Sammenligning først anstilles, og Forkastelser eller Antagelser af forskellige Gjødslinger derefter finde Sted.

I 1853 høstpløedes blandt Andet et af den forrige Bruger forladt Agerfeldt og saaedes Baaren 1854 Byg paa den ene Halvdel uden Gjødsel og Notabaga paa den anden Halvdel gjødslet med Dvens svovlsure Ben (fra Fredens Mølle ved Kjøbenhavn) til en Værdi af 5 Species pr. Maal.

Bygget gav $1\frac{1}{2}$ Td. a 170 Punds Vægt pr. Maal. Notabagaen gav 30 Tønder pr. Maal. Bygget var værd 13 Ort pr. Td. og Halmen 1 Spd. pr. Maal. Altsaa gav Byglandet i Bruttoindtægt 4 Spd. 4 Ort 12 $\frac{1}{2}$ pr. Maal.

Notabagalandets 30 Tønder var værd efter 1 Ort 12 $\frac{1}{2}$ pr. Td. 9 Spd. Maalet. Den svovlsure Bengjødsling kostede 5 Spd. pr. Maal. Altsaa blev Bruttoindtægten 4 Spd.

Arbejdets Kostende har jeg ikke opført her, men Enhver indser, at der blev anvendt 4 Gange saameget Arbejde paa Notabagalandet som paa Byglandet.

Byglandet uden Gjødsel gav altsaa dette Aar et langt større Udbytte end Notabagalandet. Men Fordelen haabede jeg alligevel skulde helde til Notabagalandet i de nærmest kommende Aar som Slaatteland, hvis Notabagaen det første Aar havde levet af Gjødselen og sparet Jorden.

1855 gjødsledes begge Stykker lige med animalt Gjødsel samt tilsaedes med Byg og Timotei. Bygget stod aldeles ens paa begge Stykker og gav $2\frac{1}{2}$ Td. a 180 Pund pr. Maal. Det forundrede mig; thi jeg havde ventet vægtigere og mere Korn paa det forrige Notabagaland, end paa Byglandet, som ivertimod alle Regler maatte bære Byg 2 Gange efter hinanden, for at faa det hele Stykke tillagt under Et.

Saa maa vel Forstjellen vise sig paa Slaattelandet, tænkte jeg. I 1856, 57 og 58 har nu disse Stykker tjent som Slaatteland, men Udbyttet paa dem har hvert Aar været ens.

Svovlsure Ben fra Dvens Fabrik har saaledes hos mig ikke virket mere end 1 Aar. Havde jeg lagt til med Byg og Græssæd efter svovlsure Ben, var jeg altsaa bleven narret. Græslandet vilde efter al Sandsynlighed ikke kunnet tjene til Slaatteland.

Paa samme Slags Jord (Sortmuld med Ler til Undergrund) og i samme Kulturtilstand saaredes i 1856 Byg og Græssæd gjødslet med peruansk Guano efter 5 Spd. pr. Maal. Et Stykke ved Siden af tilsaedes ligeledes med Byg og Græssæd med animalt Gjødsel, værd 5 Spd. pr. Maal. Bygget gav paa begge Stykker det samme Udbytte, men Engen senere mindre Slaat paa Guanolandet end paa det andet Land.

1856 dyrkedes Turnips paa samme Slags Jord gjødslet med Guano efter 3 Spd. pr. Maal. Paa Sidesstykket saaredes Havre uden Gjødsel. Jordblop og deraf følgende sildig Eftersaaning var Skyld i at Turnipsavlen kun gav et almindeligt Udbytte; men Landet blev ordentlig hafferenset. 1857 fik Turnipsstykket og Havrestykket lige animalt Gjødsling og tilsaedes med Byg og Græs-

sæd. Bygget stod da langt renere og det isaaede Græs tættre paa Turnipsjorden end paa Havrejorden, men Bygget afsede ikke stærkere paa Turnipsstykket, saa jeg maatte tilskrive Bearbejdningen alene det forrige Aar, at Turnipsstykket gav større Udbytte end det forrige Havreland. Græsvaesten var i 1858 lige frodig paa begge Stykker.

Overalt, hvor jeg i disse Aar havde anvendt animalisk Gjødsel, havde jeg i første Aving faaet Gjødselens kostende tilbage og senere Eng, som kan staa i 5 Aar. Det animalisk gjødslede Land var altsaa med een Gang sat i saadan Stand, at det kunde forlades, og Arbeidskraften og Gjødsel overføres paa andet traengende Land.

Overalt, hvor de saakaldte kunstige Gjødsler blev anvendt, fik jeg Gjødselens Vaerdi igjen samme Aar, men senere intet andet Udbytte, end det Jordens naturlige Kraft eller dens kostbare Bearbejning kunde yde.

Stalbgjødselen og Komposterne var Affaldsprodukter fra Gaardens egne Kontoer og kostede saaledes ikke rede Penge, men Guano og svovlsur Kalk kostede Kontanter. Kontanten blev laant mod Renter og nedgravet i Jorden. Da jeg grov den op igjen, fik jeg blot Indskudet tilbage, men ingen Renter. Tilmed hindredes jeg i at tage fat i den gamle Jord, fordi de kunstgjødslede Stykker 2 Aar i Rad krævede Arbejde og Gjødsel.

Jeg besluttede nu for Fremtiden kun at anvende animalisk Gjødsel, og ved Eiden af hvad Gaarden afgang af Kreaturgjødsel at drive Gjødsel i større Mængde fra Kristiania, hvis Gjødseltjældere er og bliver de billigste og billigste Guano-gruber, hvorfra den omboende Landmand kan kjøbe sin Gjødsel. Saaledes anvendtes i 1857 alene animalisk Gjødsel, og sandsynligvis vilde det have været en god Stund inden dette Forsæt var bleven forandret, hvis ikke Vinteren 1858 havde været sneløs. Ubetydeligt Gjødsel i Forhold til Behovet udbragtes paa Bogn, saa jeg Vaaren 1858 nedlagdes til at se mig om efter andre Gjødselstoffer.

Da vort Klima ikke giver os mere end 6 Maanedre, fra Mai til November, til Jordarbejder, medens det sydlige Sverige, Danmark, Skotland og England har lige til 9 Maanedre, fra Februar eller Mars til November eller December, hvori Plougen kan gaa, saa maa vi indrette vort Jordbrug derefter. Mere end en Tredjedel af Jorden kan neppe med Fordel Aar om andet bruges til Aker paa Jordbrug, der som saadanne skal ernære en Familie, og brydes aarlig en Niendedel af den gamle Jord ved denne Driftsmaade, maa ogsaa en Niendedel af Ageren hvert Aar overgaa til Slaatteland. Det varer saaledes 6 Aar inden dette Slaatteland atter kommer under Ploug, og i denne Mellemtid skal det spille en vigtig Rolle i Gaardens Liv. Ikke nok med at vel behandlet Eng skal aarlig afgive et Rættoudbytte, der mindre sikket kan paaregnes af gammel Ager, som hos os ofte har mere end nok med at svare for sig selv; men Engen er ogsaa at betragte som en opsparet Kapital, til hvil-

ken Bonden og Landet i Nødens Stund kan gribe. Den giver, ploiet ung, naar det kniber, 3 Aar Korn uden Gjødsel, og selv om den ikke forbedres efter Omlogets Udgang, de nævnte 6 Aar, svarer den dog i to a tre Aar længere altid fuld Rente af Jorden. Kort sagt, nogenlunde vel behandlet Eng spørger aldrig efter Ejerens Bøng, naar Jordrenten ved Aarets Ende skal betales, medens Potetes- og Kornland ved ikke at lykkes, eller paa Grund af Arbejdernes og Forbedringernes Dyrhed, kan bibringe Bonden Tab, som senere gennem Aarrækker virker hemmende paa hans Bedrift.

Men for at Engen skal opfylde dette Hverv, maa den ogsaa behandles vel. Dertil hører først og fremst, at den, idet den tillægges, erholder en saadan Sort Gjødsel og saa megen Gjødsel, som behøves for den til at leve af i de 6 Aar.

Jeg maatte altsaa se at skaffe Gjødsel, som der var Varighed ved, og valgte knuste Ben (ikke svovlsure). Vaaren 1858 lagdes disse i Hauger paa 3000 Pund, gjennemdyndedes med Ranne og tilbæffedes med Jord. 14 Dage efter denne Behandling kjortes Benene ud paa Byglandet og spredtes paa 30 Maal med 300 Pund pr. Maal. Efter 2 Skilling pr. Pund kostede denne Gjødsel altsaa 5 Spd. pr. Maal. Af Frygt for at de grovknuste Ben fra Mallings Fabrik vilde faa for knap Tid til at gjære saa vidt, at Bygget kunde finde Næring i dem, valgte jeg denne Gang de dyrere, „melleknuste.“ Naaglet denne Forsigtighed angstedes jeg meget for at Oplosningen i de 14 Dage kunde have været for svag for Bygget; hvorimod der til den senere Eng vilde blive fuld Næring i Benene efter Bygget; herpaa havde jeg flere Besøjer fra Naboerne. Bygget vokkede saa langsomt i sin første halve Periode, at jeg mistvivlede om at faa modent Korn. Men senere tog det sig mærkeligen op. Det gik ikke i Løgd som meget af det øvrige animalisk gjødslede Byg, og har endelig hos mig afgivet det bedste Korn faar. Høsten er 2 Tønder pr. Maal og Bøgten 183 Pund pr. Tønde for sams Korn. Jeg lægger Bøgt paa at Leikornet ikke var taget fra ved Veiningen; gjøres dette, har Bøgten, naar der for Sammenligningens Skyld spørges om Avingens Bøgt, ikke stort at betyde; thi ved Kastning og Udfilning kan altid nogle Tønder tungt Korn plukkes ud af det Hele, hvilken Bøgt da ingen Middelbøgt er.

Med denne Gjødsling haaber jeg at kunne trygt forlade disse 30 Maal som Eng i 5 a 6 Aar efter at have faaet de udlagte Gjødselpenge igjen samme Aars Høst ved Bygavlingen.

Kjøber man grovknuste Ben, som fra Mallings Fabrik koster 1½ h pr. Pund, saa koster altsaa 400 Pund pr. Maal 5 Spd., og denne Gjødsel kan man, hvilket er det vigtigste, benytte som Hovedgjødsel, saa at den for vort Jordbrug bedst passende og mest lønnende Driftsmaade ikke forroffes.

Det er endnu et Spørgsmaal, om man ikke ved selv at indkjøbe Benene hele og lade dem knuse kunde forskaffe sig denne Gjødsel endnu

billigere. Jeg har forsøgt derpaa. Hele Ben kostede 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pund., altsaa 320 $\frac{1}{2}$ pr. Skippund, Knusningen kom paa 60 $\frac{1}{2}$ pr. Skpd., Kjørsel fra og til Puskværket paa 60 $\frac{1}{2}$ pr. Skpd., altsaa tilsammen 440 $\frac{1}{2}$ pr. Skpd. Malling kommer paa 480 $\frac{1}{2}$. For at indvinde disse 40 $\frac{1}{2}$ pr. Skpd. havde jeg meget personligt Bryderi. Venenes fladse Indtjeb og Fragt, Reiser til Puskværket for at arrangere Knusningen, Indvinding under Puskningen, og andre tilfældige Udgifter steg ved at beregnes i Penge saaledes op, at jeg for Eftertiden vil være fornøiet ved at kunne slippe fra alle disse Ekstraer ved at betale de 40 $\frac{1}{2}$ mere for Malling's Fabrikken. Men dette gjælder da kun den Egn, hvor jeg bor. Kan hele Ben erholdes under 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pund og de kunne erholdes knuste uden Vanskelighed, da lønner det sig maasse for Jordbrugeren selv at lade Benmelet fabrikere.

J de Oplysninger, som Landmænd maatte ville give om de forskjellige Gjødels Virken i deres Egn, bedes de altid bestemt at opgive Jordens Kulturtilstand, Gjødselens Kostende pr. Maal, dens Barighed og Avlingernes Forhold til Gjødselen. Schrøder.

Om Hestens Opdræt.

(Slutning fra No. 45.)

Hoppens Røgt og Pleie efter Følningen. De første 8 Dage efter lader man gjerne Hoppem være i Ro, og giver den Hø af allerbedste Sort, saa meget den vil fortære, samt fuldsaaet Vand til Drikke. Det 9de a 14de Døgn kan den føres til Hingst, og er da gjerne modtagelig og bliver med Lethed drægtig. Efter denne Tid kan Hoppem igjen bruges til let Arbeide; men ei mere, end at den bliver ved godt Huld, hvortil ogsaa kraftig Fodring behøves, da Føllet paa denne Tid angriber Moderen haardt. Har man en god Følhoppe, bør man ansø Anskaffelsen af Føl som Hovedsagen ved dens Underholdning, og lade den følge hvert Aar. At hverken Hoppe eller Føl stades heraf er sikkert, naar kun følgende tvende Omstændigheder iagttages: 1) At Hoppem altid erholdes tilstrækkeligt og kraftigt Foder, samt 2) ei at anstrænges haardere med Arbeide, end at den stede er ved godt Huld. Hopper, som folle hvert Aar, bliver sikkere drægtige end Hopper, som gaar over hvert andet Aar.

Føllets Røgt og Pleie i Drægtighedstiden. Strafs efter Fødselen reiser gjerne Føllet sig af sig selv, hvorved Navlesträngen afflides. Kan man komme til Hjælp, saa er det vel at forbinde Navlesträngen en Tomme fra Navlen, og affsjære den nedenfor. Af dens voldsomme Afslidning kan Navlebrok opkomme.

Det hænder undertiden at Hopper, der folle for første Gang, at Killenhed ikke tillader Føllet at die. I saa Fald maa man med Bidsel binde Moderens Hoved, og løfte dens ene Forfød op

medens Føllet føres til Jveret. Undertiden er det nødvendigt at bruge Brems.

Tidligt at vænne Føllet til at æde Havre bidrager meget haade til dets egen Udvikling som ogsaa til at Hoppen staaes, da tidligere Afvæning derved bliver mulig. Allerede 14 Dage gammelt kan Føllet begynde at æde Havre. Al den Havre, som gives Diefø, bør forud udbledes eet Døgn i rent Vand. Man kan uden Frygt give Føllet saa megen udblødet Havre som det vil æde; men for Sparommeligheds Skyld bør det ikke saa saa meget, især naar det bliver ældre. Forøvrigt beforders Føllets Udvikling bedst derved, at Moderen holdes i god Stand, saa hun giver megen Melk. Der gives Hopper, som uagtet de ere ved godt Huld, dog give lidet Melk. I saa Fald bør man komme Føllet til Hjælp med Komelt til det har lært sig at æde Havre. Men saadanne Hopper bør ei meget anvendes til Avl.

Om Dagen faar Føllet enten altid følge Moderen eller det adskilles fra hende, naar hun er i Arbeide, og slippes til hende i Hviletiderne og Nætterne. Begge Maader ere fordelagtige; den forstnævnte er den bedste for Føllet. Bedst er det saavel for Hoppe som Føl, at de begge faa gaa fri paa godt Bete; men Landmanden vilde lide Tab ved at undvære Følhoppens Arbeide i saa lang Tid. Følhoppen kan ogsaa tjaares; men derved maa tvende Omstændigheder iagttages: 1) At Hoppem forud bør være vant til Tjaaring, da den ellers gjør voldsomme Ryk, naar Føllet fjerner sig lidt; 2) at Tjaaretouget fæstes til Forbenet, saa det bliver liggende langsmed Marken for at hindre Føllet fra at indsnøre sig. Lange Reiser trætte diende Føl, ligesom Melken derved aftager hos Hoppem. Følhopper bør derfor alene anvendes i passende Arbeide hjemme paa Gaarden.

Afvæningstiden. Er Følhoppen bedækket, saa bør Føllet afvendes 3 Maaneder gammelt, men i saa Fald bør det i de 3 følgende Maaneder erholde mindst $1\frac{1}{2}$ Pot Havre om Dagen. Vil man spare Havren, og Hoppem tilmed kun lidet eller aldeles ikke anvendes til Arbeide samt ikke skal folle det følgende Aar, saa er der Grund til, først at afvænne Føllet 6 Maaneder gammelt. Man bør dog erindre, at jo ældre Føllet bliver, desto mere bliver Moderen udmattet af at give det Die.

Maaden at afvænne paa. Det bør ske lidt efter lidt saaledes, at Føllet først slippes 2 Gange pr. Døgn, siden kun 1 Gang til Moderen, hvorpaa det aldeles afvænes. De første Dage efter Afvæningen bør Hoppem fodres knapt, saa at Melken ikke sprænger paa. Skulde Jveret aligevel blive overfuldt, saa foretages en og anden mild Afmelkning. Føllet bør siden ei paa lang Tid komme til Moderen, da det ellers kan patte hende op, hvoraf ogsaa Jverfygdomme kan opstaa.

Den første Vinter bør Føllet gaa løst i en rummelig Binge, og er der flere Føl, saa slippes de sammen i et større Indelukke. Til Foder gives Hø af bedste Sort og saa meget som fortæres. Havre bidrager meget til Føllets Væxt; men kan dog undværes, hvis man avler særskilt

Hø for Jolen, t. Ex. Nød- og Hvidfløyer, samt fine, gode Græsforter, tykt saade i fed og gjødslet Jord.

Den anden Sommer er det bedst, hvis Omstændighederne tillade det at lade Jollet gaa fri paa godt Bete; men det kan ogsaa tjaares, hvis Betet ellers vilde stades af Traak. Tjaaing er fordelagtig for unge Heste derved, at de saaledes blive svage og tamme. Det gaar ogsaa an at fode Ungheste om Sommeren med afflaaet Gronfoder; men de bør da ikke fodres paa Stald, men i fri Luft paa en større indhegnet Plads, helst tyndt bevøret eller omgivet af større, skyggesfulde Træer, og med Udgang til godt Vand.

Den anden Vinter behandles Unghesten ligesom den første, men kan nu ibetmindste i Mellemstunder bindes i Spiltoug. Den tredje Sommer iagttages samme Fremgangsmaade som første året for den anden Sommer. Den tredje Vinter bindes Hesten i Spiltoug og fodres lige med de ældre Heste.

Under det hele Opdræt bør man tilse:

1) at Høverne stadigt holdes regelmæssige ved at værke Hovranden, saasnart det mindste Tegns til Uregelmæssighed viser sig; 2) at Unghesten hver Dag i Vintertiden, naar ikke altfor haardt Bær hindrer det, slippes ud paa en større, indhegnet Plads for at faa tilstrækkelig Bevægelse. Ungheste trives vel og blive haardføre af at gaa ude om Vinteren, endog Dag efter Dag, og behøves kun at føres under Tag ved indtræffende koldt Regn, Sneedrev og stærk Kulde; 3) at Man, Hale og Hovflæg pudses vel, samt at Renholding iagttages; men egentlig Finrogt er ingenlunde nødvendig. Et heller bør Unghesten vænnes til Dæffe, hvorved de blive kjæle; 4) at vænne Hesten til Lydighed og Stillestaalen under Skoningen ved tit at løfte Fodderne i Beiret; 5) at Skoen ei bliver liggende længe under Ungheste, da Fodderne derved stades under Bæsten.

Unghestens Tæmning bør ske umærkeligt og lidt efter lidt. Allerede om Dagen kan Jollet påsættes en let Grime, hvormed det styres i alle nødvendige Tilfælde, og saaledes vænnes til at ledes ved Haanden. Den anden Vinter kan Tæmningen begynde dermed, at Unghesten vænnes til Trindsen, samt siden til Sælen, hvorved den kan staa paasælet Dag efter Dag i Spiltouget, for vel at vænnes dertil. Derpaa føres den løs og ledig kun paasælet og optømmet; og naar dette gaar vel, er Tiden kommen, at den vænnes til Skagler og Liner som fæstes til Sælen medens Hesten staar i Spiltouget, hvorved deres bagre Ender opbindes med Toug, saa at Linerne eller Skaglerne berøre Hestens Ben, naar den bevæger sig til og fra i Spiltouget. Naar Hesten er tilvænnet Skagler, spændes den for en stærk Slæde eller endnu bedre en rund Stokende forsynet med Krampe og Hvirvel i den ene Ende. Hvirvel er nødvendig for at ikke Svingel og Liner skulle vride sig samtidigt med Stokken. Skagler kunne afbrydes og derved forårsage Skade, hvorfor Linet ere bedre ved første Gangs Forspænding.

Mangen Unghest sættes strax og uden nogen Forberedelse for Kjøretøiet, og det lykkes ofte vel; men uberitben giver det Anledning til Ulykker, hvorfor den sikreste og forsigtigste Maade er at foretrække.

Efter Tæmningen kan Unghesten allerede ved fyldte 2 Aar anvendes med Forsigtighed til lettere Brug, saasom paa godt Slædeføre at gaa for en let Slæde; men man bør strengt tilse, at den i denne Alder ei sættes for et tungt Væs eller anvendes til noget trættende eller langvarigt Arbejde. Paa fjerde Aar anvendes den til alle lettere Arbejder, men skaanes saa meget, at den aldrig bliver træt eller taber i Hulb. Samme Fremgangsmaade iagttages det femte Aar, hvorvel Kræfterne da mere kunne lægges Beslag paa. Først ved fyldte 5 Aar bør Hesten betragtes som fuldvoeren og bruges som stadig og haardt Arbeidshest. Arbejdet i det tredje Aar bør kun betragtes som Dvælse, men i fjerde og femte Aar betaler det Joberet. Saaledes bør Unghesten ikke debiteres for Opdrætsomkostninger længere end til fyldte 3 Aar.

Det er godt at tæmme tidligt til let Arbejde, da saadanne Heste gjerne blive villige Trækkdyr, men det har den Uleilighed, at Unghesten, skjønt ung og svag, dog i Nødsfald eller af Tankeløshed kan sættes i haardt Arbejde, hvis den er tam. Den, som af Mangel paa Tillid til sig selv eller sine Folk ikke er sikker paa at saadant kan indtræffe, gjør bedst, i ikke at tæmme Hesten, for den er ubovret. Først lidt efter lidt bør den tilvænnes haardere Kjørsel; thi en uvant Hest, som sættes for et tungt Væs, bliver om af Bogtrærnes Klem, hvilket let kan forårsage Støbed, d. v. s. Hesten bliver bange for at lægge Bogerne haardt mod Bogtrærne. Stærk Anstrængelse i Ungdommen kuer Bæksten og lægger Grundten til Svaghed og kort Levetid.

Unghestens Vækst i Jøiden foregaar fornemmeligt det første Aar, hvorefter Tilvæksten aftager for hvert Aar, indtil den standser aldeles i det femte Aar. Heraf sees, hvor vigtigt det er ved god Jøde at befordre Jollets hurtige Vækst i det første Aar. Hvad der i den Tid forsømmes, kan aldrig hjælpes paa, selv ved stærkere Fodring i mere fremstredne Alder.

Naar Heste kunne betale deres Foder ved Arbejde, saa er der ei Grund til at anvende dem til Al i for tidlig Alder. Derfor bør Hoppen ei føres til Hingst forend fyldte 5 Aar, og Hingsten, som allerede nævnt, maa ei bedække for det fyldte 3die a 4de Aar.

Unghestes Salg. Ungheste bør vænnes i tidlig Alder, f. Ex. ved fyldte 3 Aar. I Almindelighed faar man næsten lige meget for en tresom en fireaarig Hest; men sidstnævnte koster Opdrætteren mindst $\frac{1}{4}$ mere end den første. Har man fuldt op med passende Arbejde for Unghesten i dens fjerde Aar, saa at Erstatning for Joberet derved kan erholdes, saa er det ligegyldigt, om Salget sker ved 3 eller 4 Aars Alder. Re-

monter maa for at antages have fyldt 4 Aar, for at opnaa høist mulige Pris maa Unghesten ved Salget være: 1) I særdeles god Stand. 2) fuldkommen ren med velpudset Man, Hale, Hovstjæg og Hovet; 3) Vel stoet. 4) Veltemmet, ikke sty og snild at sto; 5) Ved god Pust; d. v. s. øvet i at springe, saa at den ikke af Uvanthed bliver stakaandet efterat have sprunget et Stykke Vel. Det er tilladeligt at anvende alle Kunstens Regler for at give sin Vare det fordelagtigste Udseende og høieste Værd, der kan opnaaes; men alle kjendte Fæll bør samvittighedsfuldt opgives Kjøberen. Derved vinder den ærlige Opdrætter mest; thi den, der har gjort sig bekendt for at opdrætte gode Heste og for at give aldeles sandfærdig Underretning ved Salget, faar sig bedre betalt end nogen anden. En ordentlig Kjøber betaler gjerne noget mere alene for at handle med en ordentlig Sælger, og for den mindre Risiko, han derved løber.

Dyrskuet paa Hordnæs den 28de September 1858.

Den 28de September 1858 affholdtes efter Foranstaltning af en af Nedenæs og Nobygdela- gelsens Mandsskab udvalgt Komite og under Kommis- sions Bestyrelse et Dyrskue paa Hordnæs i Hordnæs Sogn og i For- stilling af Agerdyrkningsred- skabet, hvortil fremmødte 115 Dyr af en talrig Forsamling af Landmænd. Til Prisdommere vare ud- valgte Dyrlæge Johnsen, Forpagter Ralf Wilson og Agonom i Statens Tjeneste Jacobsen. Dyrskuet begyndtes Kl. 10 Formiddag, og efterat man havde ventet 1/2 Times Tid havde havt Anledning til at se de opstillede Dyr og Redskaber i Die- stene. Agonom Underqvist og holdt et For- ord om Hensigten med Dyrskuet i Almindelig- hed og Dagens Dyrskue i Særleshed, der var det første, som nogensteds har været afholdt i Ne- denæs og Nobygdelagets Amt. Det var derfor at undres over, ytrede han, at Almuen dels havde Hensigten, dels havde meget vrang- forstillinger om samme. Saaledes havde Nogle troet, at der ikke var Spørgsmaal om at frem- stille de anmeldte Dyr til Sammenligning, men at de kun havde at møde ved Hordnæs for at modtage en Præmie, enten Dyret var værdifuldt eller usælt, og øieblikkelig vende tilbage. Andre havde nok foreslået sig, at Dyrene skulde udstil- les til Sammenligning, men havde troet, at Pris- dommerne vilde holde sin Kunst saa hemmelig, at Ingen som helst maatte faa vide, hvorfor det ene Dyr fik Præmie og det andet ikke. Men den raaste Ufsuelse, som han nogetsteds og nogen- steds havde hørt, var i alle Sogn, hvor Nogle havde indbildt sig, at Kjørene skulde møde frem for at — stanges (1), og at de, som vare værst

til at stanges, skulde erholde den bedste Præmie. Han havde først troet, at nogen Spasimager havde moret sig med at indblide en enfoldig Sætersdol- ligt Lov, men han havde siden fundet en natu- rlig Forklaringsgrund til denne Besynderlighed. Det har nemlig for ikke lang Tid tilbage i Tiden været brugeligt i Sætersdalen at møde frem hvert Aar i Slutningen af September ved et saakaldet „Skei“ for at ride omkåp og tirre sine Heste til at bides og slaas. Da man nu fik høre, at der skulde blive et Kvægskue ved Hordnæs i Slutnin- gen af September, saa faldt man paa at tro, at det skulde blive et „Skei“, hvor Kjørene, som jo hverken kan bides eller slaas, i dets Sted skulde stanges. — De Mange, som i rette Tid har an- meldt Dyr til at fremmøde ved Dyrskuet og præsteret de foreskrevne Bevidnelser i rigtig Form, har imidlertid vist, at der i disse Bygder ogsaa findes Follk, som med god Eftertanke har læst Bekjendtgørelsen om Dyrskuet og de for samme bestemte Regler; og alle, som vare tilstede, haa- bede han skulde vende hjem med klart Begreb om Dyrskuet's Hensigt, som var den: ved en praktisk og levende Undervisning at udbrede nyttige Kund- skaber om Husdyravl og Jordbrug, det vil sige, om Midlerne til Husdyrenes og Jordens For- ædling; men den egentlige og oprindelige Hoved- hensigt var dog Menneftenes Forædling; thi et- hvert Fremstridt, der hjælper os til med større Værd at anstafte de Midler, som ere absolut nødvendige for at tilfredsstille vore materielle Behov, bidrager ogsaa til at gjøre de aandelige Behov virksomme; og Enhver, som gjør nogen Forbedring, den maa nu bestaa i at forbedre Vu- skapen, at anlægge en Bei, eller opdyrke en Myr, bidrager til at opbygge den kolossale Pyramide af verdsligt Vel. Mange have undret sig over, hvorfor Taleren havde foreslaaet Hord- næs til Stedet for det første Dyrskue her i Amtet, Egnen heromkring ikke er bekjendt for fremra- det Kvæg. Hertil svarede, at Hordnæs havde saa heldig central Beliggenhed, at man med temmelig Visshed kunde antage, at hvad der pas- serede ved et Dyrskue paa Hordnæs, vilde af Densligner blive fortalt og gjort bekjendt i det hele Amt, og saaledes virke gavnligt for fremti- dige Dyrskue hvorsomhelst i Amtet; dertil kom, at Taleren blandt Almuen havde mange Venner i en vid Kreds omkring Hordnæs, som han var vis paa vilde bæere ham med sit Besøg, og de Hundreder af bekjendte Ansigter, som han nu saa omkring sig, beviste, at han ikke var bleven skuffet i dette Haab. — Var der Tale om det bedste Kvæg, maatte Valle Præstegjæld i Sætersdalen udeniviel sættes paa første Plads, og det vilde maaste være hensigtsmæssigt at afholde næste Aars Dyrskue dersteds, sjønt man for det første mere burde tænke paa Udskifning af det elendige Fæl- leskab end paa noget Andet. Efter denne Ind- ledning gif Taleren over til i Korthed at beskrive, hvilke Egenstaber præmieverdige Dyr skulde være i Besiddelse af, og fremhævede herunder især, at en Ko burde have god Legemsbygning, nemlig fint Hoved med store Dine og sin Hals, langstrakt,

førstaaen og smukt afrundet Krop med fine og vel stillede Ben, samt gode Melketeegn, nemlig helst dobbelte, meget boiede og vidt forgrenede Melkesaarer, blod og rum Hud samt stort og fint Melkespeil. En præmieværdig Tyr maatte have god Legemsbygning samt være tillagt efter en præmieværdig Ko osv. Dyrskuets Hensigt var blandt andet at udbrede Kundskab om hvorledes man maa gaa tilværks ved Valg af Nødsdyr, hvorved man burde være ligesaa streng som Prisdømmeme, det vil sige, at man ikke uden i Nødsfald burde opdrætte Ungkreaturer efter andre Dyr end saadanne, som besidde de Egenstaber, hvilke Prisdømmeme forlange hos et præmieværdigt Dyr. Det er imidlertid ikke nok med at have Dyr med gode Egenstaber, men man maatte ogsaa sørge for rigelig Tilgang af Foder eller med andre Ord ikke holde flere Kreaturer end man kan føde og pleie vel. At denne Regel er fornuftig og den ene rigtige, kunde man være fuldkommen forvisset om, thi Alle, som ere henviste til at leve udelukkende af Husdyravl, befølge den. At Nøbsydelaget er et magert Distrikt, det er vist, men desuagtet fandtes der mange Hjelpekilder til Vinterfodringens Forbedring. Her fandtes f. Ex. mange Myrer at dyrke, paa hvilke man kunde avle Græs, Røper og Poteter, mange tørre og skarpe Bakker, som ved Engvanding kunde bringes til at bære rigeligt Græs. Disse Forbedringer ere jo ogsaa i stadig Fremgang og Søgningen efter Myrdyrkere og Engvandingmestere saa stor, at der behøves idetmindste en for hvert Præstegjeld, for at kunne imødekomme Alles Dnske om Hjælp; men man burde vogte sig for at forøge Kreaturerens Antal i samme Forhold som Foderavlingen forøgedes, klogere vilde det være, at lægge an paa Kreaturerens Forbedring og Forædling, hvorved t. Ex. en anselig og udmærket Ko kunde give større Udbytte end to eller tre Kjøer. Hvad man burde gjøre for at forbedre de i dette Distrikt magre Havnegange, var vistnok vanskeligt at sige. En Forbedring kunde imidlertid efter haanden indføres, nemlig at forbedre Jndmarken, saa at man kunde underholde de bedre paa den og især de Kjøer, efter hvilke man agtede at lægge til Kals. Foredraget sluttedes med en venlig Anmodning til de Besøgende, om ikke at flokke sig for tæt omkring Prisdømmeme, hvorved de ville hindres i deres Undersøgelser. Efter et Mellemrum tilkjendegav Lindeqvist, at Hr. Waadeland efter hans Anmodning velvilligen havde lovet et Foredrag om Melk og Brændevin, hvorefter Hr. Waadeland betraadte Talerstolen og stilde med Barme og levende Træk, hvilken herlig Guds Gave Melken er, og i Modsætning dertil, hvilket fordærveligt Menneskepaafund Brændevinet. Hans Foredrag der hørtes med stor Opmærksomhed, sluttede med det Dnske, at Melkespand og Melkeringer altid maatte staa fulde, men Brændevinsdunken og Brændevinsflasken staa tomme og forglemte.

Kort efter tilkjendegav Lindeqvist, at der nu vilde foregaa Instruktions-Pløining og de udstillede Agerdyrkningsredskaber blive foreviste og prø-

vede paa Ole Gundersen Fabrets Jordvei, hvorhen den hele Menneskemasse derfor nu styrede sin Kurs. Agronom Alexander Wilson og en af ham oplært Plougmand, Anders Olsen Birkaasen af Dyrebo pløiede samtidigt med tvende af Gunder Dpsal i Dyrebo forfærdigede og udstillede Plouge, først paa en Stubager og derefter paa gammel Græsvold. Paa begge Steder og af begge Plougmandene, men især af Wilson, udførtes Pløiningen saa mesterligt, at den saaes paa med almindelig og stor Fornøielse, og Plougmandene roste Gunder Dpsals Ploug for at være særdeles behagelig at pløie med. Efter sluttet Pløining prøvedes en saakaldet Diagonalhary fra Mæla Landbrugsskole, som vandt almindeligt Bifald for sin kraftige Virkning, sikre og sto Gang. Paa samme Tid prøvedes en Klorhary og en Kroghary ligeledes fra Mæla Landbrugsskole, hvilke vakte Opsigt ved deres kraftige Virkning til at rykke op Kvægerødder, hvormed den Jord, paa hvilken Proven stete, var meget opfyldt. Til Slutning prøvedes den af Gunder Dpsal forfærdigede Kullehary af Stabegods, som befandtes at gjøre meget godt Arbeide. Samme Mand havde ogsaa udstillet en af ham forfærdiget Kullehary af smedet Jern, samt Kroghary og Labbehary.

(Fortætttes.)

Indlandet.

Christiania. Ved Egl. Resol. af 27de f. M. er der tilstaaet Hedemarkens Amtskommune et Bidrag af 300 Spd. til Udførelse under saadant Tilsyn, som af Departementet for det Indre anordnes, og for Amtskommunens Regning af ender Regulerings- og Forbygnings-Arbejder i Jums, Trostfilds- og Lyking-Ebene i Østerdalen, samt ved Vestre Os og Korsmo Broer i Ddalen, i det Væsentlige overbestemmende med de dertil af Ingeniør = Løjtnant Grøntvedt under 9de og 10de Juli d. A. afgivne Forslag.

— Ved Egl. Resol. af 6te d. M. er H. Justits- og Politi = Departementet bemyndiget til at udlove en Belønning af Statskassen, stor efter Omstændighederne fra 200 til 500 Spd., til Enhver, som ved Anmeldelse til Øvrigheden maatte bevise, at Nogen i Anledning af nogen af de hidtil stedfjndte Ildbrande eller noget hidtil begaaet Forsøg paa Ildspaafattelse bliver tiltalt og domfældt for Forbrydelse mod Kriminallovens 23de Kapitel § 1 eller 2 eller Forsøg paa en saadan Forbrydelse. Ligeledes bemyndiges samme Departement indtil videre til, naarsomhelst fremtidig noget Ildbrandstilfælde maatte indtraffe, hvortil Narfagen ikke strax kan oplyses, eller Forsøg paa Ildspaafattelse skønnes at være gjort, uden at Gjerningsmanden strax kan opdrages, at udlove en Belønning til Enhver, som med Synsyn til et saadant Tilfælde maatte gjøre Anmeldelse med samme Virkning; 2) er Rentens eller Distriktopræmien af de Midler, der for Statskassens Regning gjøres frugtbringende ved de udenfor

Christiania anordnede Laane- og Diskonteringss-Kommissioner, indtil videre fastsat til 6 pCt. p. A.

— Uter Jidspaafattelse ved Christiania. Denne gang i et Skur ved en ubeboet Husmandsbolig, hørende til en ligesoverfor Ladegaardsøen liggende Løkke, som eies af Madame Hvild. Ved tillønde Hjælp blev dog Jlden snart slukket.

— Ratten til den 5te Novb. var der i en Gaard i Hausmandsgaden kommen Jld i endel Svovlstikker, hvilken ligeledes snart slukkedes. Det er dog ikke sandsynligt, at Jlden har været bewirket ved Paafattelse.

— Man har nu i Christiania paabegyndt Nedlægningen af Jernrørene til den nye Vandledning.

— Den 11te d. M. afførtes en paa vor Frelseres Gravlund opreist Mindestolte over afdøde Professor Schjelderup, og hvilken er anskaffet ved Sammenkøb af Landets Løger.

J Drammen har der paany været en ikke ubetydelig Jldbrand den 8de d. M. 7 Baaningshuse nedbrændte aldeles og et tildels. Staden paa de nedbrændte og beskadigede Huse er anslaaet til omtrent 21,000 Eyd. NoGLE Kreaturer skulle være brændte. Jlden udbrod paa Dragernæs ved Øvre Sund om Natten Kl. 3, og inden et Kvarterstid stode flere Gaarde i Luc. Ved Brandvæsenets rodværdige Bestræbelser var man omtrent Kl. 5 Herre over Jlden. Man vidste ikke, hvorledes Jlden var opkommen.

Kongsvinger. Den i No. 43 af dette Blad omtalte Storkensfeier Peter Petersen, er faldet i Phyllystfad i Sverige den 23de s. M. og blev den 3die d. M. bragt til Kongsvinger.

Malslund blev ogsaa nylig truet af en stor Jldfare. Der var nemlig Natten til den 5te d. M. udbredt Jld i et Palhus, formodentlig ved Selvandtendelse af Oliekøder; men ved tillønde unge Menneskers Hjælp blev den snart slukket. Endel i Palhuset opbevarede Kindtkunke vare allerede blevne hede af Jlden, da de laa lige over det af Jlden angrebne Punkt. Tillige herskede samtidigen Storm af Sydhst.

Udlandet.

Danmarks Gesandt ved Forbundsdagen i Frankfurt, Hr. v. Willow, er af sin Regjering bleven beordret til at meddele Forbundsdagen, at Danmark er villig til at opheve Helstatsforfatningen med Hensyn til Hertugdømmerne Holsten og Lauenburg, og at underhandle med disse Landes Stænder paa Grundvold af Dverenskomsten i 1851. Stænderne ere indkaldte til den 3die Januar.

— J Geheimsaatsraad den 7de d. M. udfærdigedes 1) Kundgjørelse, hvorved Forfatningsloven for det danske Monarkies Fælles-Anliggender af 2den Oktober 1855 ophæves for Hertugdømmerne Holstens og Lauenburgs Vedkommende, 2) Patent for Hertugdømmet Holsten paa Grund af Ophævelse af §§ 1—6 af Forordningen af 11te Juni 1854, angaaende Forfatningen for bemeldte Hertugdømme, samt Bessendtgjørelse af 23de Juni 1856, angaaende en

nærmere Bestemmelse af Hertugdømmet-Holstens særskille Anliggender; 3) Patent om Indkaldelse af Provindeialstænder-Forsamlingen for Holsten til 3die Januar 1859, hvorhos bemærkes, at Forsamlingen skal indrette sine Forhandlinger saaledes, at disse kunne være endte 8 Uger efter Nabningens.

Lybftland. Fra Politidirektionen i Hanau er der udstedt en Mark-Politi-Anordning, hvilken blandt Andet bestemmer: Hoslaatten og Kornets Vortkjøring fra Marken maa kun ske til den af Borgermesteren bestemte Tid. Opsamlingen af den nedfaldne Frugt, samt Frugtens Nedtagen udenfor de til Gaardsrummet hørende eller med Gjærder forsynede Haver tillades blot til den af Borgermesteren bestemte Dagstid, hvilken ved Ringning med Klokke forud er bleven bragt til offentlig Kundskab. Paa aabne, ikke indgjærdede Mark-Grundstykker maa Potetes, Grønt o. s. v. kun høstes to Gange om Dagen i de af Borgermesteren dertil forud ved Ringning bekendtgjorte Tider. Hvis Noget til en anden end den dertil bestemte Tid vil opsamle Frugt, hente Potetes eller Grønt, eller bortkjøre Korn o. s. v., saa skal derom, hvis man vil undgaa Straf, gjøres Anmeldelse for Borgermesteren eller hans Vikarius. — Udenfor de af Politiet bestemte Tider maa Ingen, end ikke Grundeieren, opholde sig paa Marken til Fortsættelse af Markarbeidet o. s. v. o. s. v.

— Det i mange Aar bestaaende preussiske Ministerium med Mantuffel til Premierminister, er bleven ophævet, og et nyt Ministerium er bleven dannet under Fyrst Hozenzollern — Sigmaringens — Forsæde.

— Den russiske Storkyrst er den 4de d. M. ankommen til Hamburg.

— Erkehertug Ludvig, Keiseren af Østerrigs Broder, 26 Aar gammel, vil gaa i Kloster af Sorg over at han har mistet sin Kone.

— I Bremerhavn er Natten til den 3die d. M. opbrændt et Dampskib, der seilede paa Newyork. Kullene vare komne ombord; men Ladningen ikke.

Frankrig. Monitoren af 8de d. M. indeholder en Skrivelse fra Keiseren til Prins Napoleon, hvori denne opfordres til at komme overens med Ministeren for de udenlandske Anliggender om at underhandle med England, angaaende Hverving af Negere til de franske Kolonier.

Aften. Times indeholder et Brev fra Shanghai, hvori Lord Elgins Reise til Jeddo i Japan skildres. Der fortælles først udførligt, hvorledes de engelske Dampere ved deres Indløben i Havnen ved Kanawaga ikke brød sig om den Grændselinje, som forhen var trukken for de fremmede Skibe. Lord Elgin lod sig ikke fare vild ved alle Japanernes Indvendinger og seilede saa langt, som Skibenes Dybgaaende tillod. Korrespondenten vedbliver: „Efter Høved man erkærede havde Brev Putiatin ladet sig opholde 10 Dage i Kanawaga med Underhandlinger om denne Gjenstand og først paa den Dag, da vi fastede Nifer foran Staden, lykkedes det ham at komme til Jeddo. Han havde gjort Reisen derhen fra Kanawaga over Land — en Strækning af 18 engelske Mil. — Lord Elgin beboede under sit 8 Dages Ophold i Jeddo et nyt Tempel, foran hvilket befandt sig en 10 engelske Mile lang og tæt med

Huse besat og befolket Gade. Bag samme strakte sig et vidt og kjedeligt aristokratisk Kvartal med Palæser for 360 Arbejdsfolk. Igjennem den rummelige og stille Hovedgade kom vi til den ydre, og derpaa til den indre pragtsulde, 70 til 80 Alen brede, Støvsgrav, der har en ligesaa høi, glat og grøn Straaning, paa hvilken hæver sig en mægtig, af virkelig cyclopiske Kvaderstene bygget Mur. Denne krones atter af en høi Palisade. Over det hele Billede hæver sig endelig de brede Arme af kjæmpstore Cedertæer. Fra det høieste Punkt af Befæstningerne lag Slottet har man en panoramisk Udsigt over den uhyre Stad med dens 2½ Million Indvaanere og et Fladerum, der maaske er større, end Londons. Slottet alene skal være istand til at kunne optage 40,000 Personer. — Englænderne gjorde ogsaa Udflugter paa Landet 19 Mile i Omkreds og i to forskjellige Retninger. Overalt fandt de Beviser paa en høi Civilisation. Enhver Hytte, ethvert Tempel, ethvert Tæhus var omgivet af de smagsfuldeste og tilbøieligst storartede Haveranlæg. Enhver Naturskønhed var benyttet paa den sundrige Maade, og langt Midt lønnedes steds ved en romantisk Egn, hvor et Tæhus malerisk var bygget over et Vandfald, eller hvor et Tempel havde sine udskaarne Gavl i en Lund af gamle Cedertæer. Tæhuset er det nationale Herberge i Japan. Den Reisende, som er udmattet af Middagsheden, behøver intetsteds at være forlegen for Hvilested og Forfriskninger; henstrakt paa de blødeste og reneste Matrer, drukkende den fine aromatiske The og af en kort Pibe rogende Japans duftende Tobak overlader han sig til en Gruppe af smukke Smaadamers Pleie, hvilke slynke og uden Støi glide ind og ud og ere de ivrigste og behændigste Oprarterinder, som der kan gives. — De Indfødtes Menlighed danner en paafaldende Modsetning til Chineserne, ingen misdanned eller vanskabt Gjenstand møder Diet i de folkerige Gader; Hudsygdomme synes at være ganske ubekjendte. Kotsagt, efter det Indtryk, som Japan har gjort paa os, kan intet Land paa Jorden maale sig med det med Hensyn til Skønhed, Frugtbarhed og Klima; og i Harmoni dermed, staar en Folkestamme af det elskværdigste Naturel, og hvis materielle Velvære er saa ens, at alle Klasser ere lykkelige. Ikke en eneste Gang saa vi to Japaneser i Strid, og Bøllere maa først indføres med de andre af den vestlige Civilisations Luxus-Artikler. Intet Under, at et ved sin Nøisomhed saa uafhængigt Folk kun soler liden Lyst til Samkvem med andre Nationer. Dens Ufførelse ringe hidrører ikke, som Chinesernes, fra en indbildt Overlegenhed over Verden; men af den Overbevisning, at Bekjendtskabet med fremmede Smag og fremmede Upprigthed ei kan befordre Folkets Velvære og Tilfredshed; men tidligere eller senere vil revolutionære Landet."

— Hollænderne have besat Djambi paa Sumatras Østkyst. De havde ubetydeligt Tab.

— Franskmændene have i Førelse med Spanierne bemægtiget sig Suran i Cochinchina.

Familie-Bibliotheket udkommer i 1859 som hidtil med 8 Leveringer og medfølger Skilling-Magazinet.

Ugeskrift for Norske Landmænd, tredje Aargang, udkommer i 1859 i nærværende Format med 52 Ark om Aaret, altsaa 1 Ark ugentlig, der, som før, medfølger Skilling-Magazinet.

Gaardsregnskab

for den norske Bonde med Bink for begyndende Landmænd af Schrøder. Paa denne Bog indbydes til Subskription. Pris 30 Skilling. Subskribentensamlere erholde paa 10 Exemplarer det 11te frit. Se forresten Ugeskriftets No. 13.

Christiania Kornpriser.

Indenlands

Hvede, 3½ a 5½ Spd. Intet solgt.
Rug, 15 ½ a 16 ½.
Byg, 14 ½ a 15 ½ 12 ½.

Udenlands

Rug østersøist 18 ½ a 18 ½ 18 ½.
Rug dansk 16 ½.
Byg 2radigt 15 ½ a 15 ½ 18 ½.
Erter 4 a 5 Spd.
Hvede 5½ Spd. a 5 Spd. 1 ½ 12 ½.

Christiania Fiskepriser.

Stld, Rjovmd. 6 Spd. pr. Td.
Stld, stor Mid. 5½ Spd. pr. Td.
Stld, smaa do. 4½ a 4½ Spd.
Stld, stor Christ. 4½ Spd. pr. Td.
Stld, smaa do. 3½ Spd. pr. Td.
Storfet 1 Spd. a 1 Spd. 6 ½ pr. Bog.
Middelfet 4 ½ 12 ½ pr. Bog.
Smaafet 4 ½ pr. Bog.
Rødfisker 6 ½ 12 ½.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.